

NO 18

20. September 1940

40. Aargang

HUSVAGTORDNINGEN VED STATSBANERNE

I Tilslutning til Artiklen i Bladet for den 20. August bringer vi her Protokollen over Forhandlingen om denne Sag.

Protokol over Forhandlingen den 30. Juli 1940 mellem Generaldirektoratet og de 4 Jernbaneorganisationer.

Forhandlingsemne:

Gennemførelse af en Husvagtordning m. v. ved Statsbanerne.

Til Stede var:

Ira Generaldirektoratet: Banechef H. Flensburg, Maskinchef C. Hedegaard Christensen, Værkstedschef R. P. Olsen, Kontorchef H. N. Mamsen, Baneingeniør C. Buchholtz Rasmussen, Maskiningeniør P. A. Pedersen, Maskiningeniør K. Lykke Holm og Ekspeditionssekretær A. Høeg,

Ira Organisationerne: Forretningsfører Th. Pedersen, Sekretær Chr. Vejre, Sekretær W. Poulsen, Banearbejder F. Bøtchiær, Vognopsynsmand H. C. Nielsen, Matros Viggo Hansen, Overportør J. K. F. Jensen, Pakmester N. J. Olsen, Stationsforstander D. O. Høgsgaard, Stationsforstander J. Duus, Stationsmester N. S. Sørensen, Trafikassistent C. A. A. Larsen, Trafikassistent H. A. Christensen, Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Snedker Laur. Hansen, Remisearbejder O. Heintze, Sekretær H. C. Christiansen, Maler N. Thomsen, Snedker S. Olesen, Maskinarbejder O. D. Johansen, Overassistent P. From Hansen, sidstnævnte som Protokolfører.

Banechefen: Bød Velkommen. Mødet finder Sted som Følge af en Henvendelse, der er sket til Generaldirektoratet fra Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation, som har beklaget sig over det dem i Henhold til den indførte Husvagtordning paalagte Merarbejde. Gaar ud fra, at Organisationerne er kendt med Lovene af 30. Marts

1940 og 6. Juni 1940 angaaende Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Luftangreb.

Husvagtordningen er ført ud i Livet paa forskellig Maade de forskellige Steder. Paa Stationerne, Maskindepoterne o. l. Steder, hvor der er Folk til Tjeneste hele Døgnet, og i de mindre Byer, hvor Folk bor tæt op ad Tjenestestedet, behøver man ikke særlige Vagter. De Steder, hvor det volder de største Vanskeligheder, er i Administrationskontorerne og Værkstederne. I Generaldirektoratet er Spørgsmaalet ordnet ad Frivillighedens Vej. I Distrikternes Administrationskontorer er der udtaget 2 Hold til at besætte den Tid, hvor der ikke er tjenstgørende Personale de paagældende Steder. Det samme er Tilfældet med Centralværkstederne. Gaar iøvrigt ud fra, at Organisationerne er kendt med de trufne Dispositioner og vil nu gerne høre, hvad Organisationerne har at bemærke til den indførte Ordning.

Forretningsfører Th. Pedersen: Takker Generaldirektoratet, fordi der er indkaldt til Forhandling om dette Spørgsmaal. Personalet er indforstaaet med, at vi ikke kan unddrage os de ved Lovene indførte Bestemmelser, og det er heller ikke det, vi beklager os over, men det, vi ønsker at drøfte med Generaldirektoratet, er den Maade, hvorpaa Ordningen er tilrettelagt. Banechefen oplæste 1. Stk. af den vedtagne Lov. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa det sidste Stykke af samme Lov, i hvilket der er anført, at Ministeren i særlige Tilfælde kan yde Vederlag for det paalagte Merarbejde. For os er Sagen dog ikke et Pengespørgsmaal. Det, vi ønsker, er en ligelig Fordeling blandt hele Personalet af de paalagte Byrder. Nævnte forskellige Eksempler paa uheldig Tilrettelægning af Husvagt-tjenesten. Ordningen gennemføres forskelligt paa de forskellige Stationer. Nogle Steder stryger man endogaa Personalets Søndagsfridage, uden at man giver Erstatning herfor. Andre Steder har man Husvagt og tjenestegørende Personale samtidig. Nogle Steder udtager man det kørende Personale til at

være Husvagter, uanset at disse ved en eventuel Forsinkelse af Togene ikke vil kunne overtage et saadant Hverv. Vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at der mangler Instruktionsstof til de paagældende. Man udtager Folk til Husvagter uden at meddele dem, hvad de skal foretage sig, og hvilke Pligter, der paahviler dem. Ligeledes mangler det fornødne Udstyr til Husvagterne, men dette gaar vi ud fra kommer saa hurtigt, det kan lade sig gøre. Det, Personaleorganisationerne ønsker, er, at paa de Steder, hvor der er Personale til Tjeneste, der overtager disse Husvagttjenesten. Paa Steder, hvor der ikke er tjenestegørende Personale, bør Vagten fordeles mellem hele Personalet. Dog er vi indforstået med, at Chefen og Souschefen de paagældende Steder ikke skal med paa Skift, men ellers skal alle andre være med. En saadan Ordning vil vi anse for at være retfærdig, og den kan vi tiltræde. Vi mener ogsaa, at naar man efter en anstrengende Arbejdsdag paalægger en Mand at være Husvagt, da er det rimeligt, at der stilles et Opholdsrum med Soveplads til hans Raadighed. Vil gerne fremhæve, at f. Eks. Aalborg og Nr. Sundby St., hvor der er Døgnvagt, der har man fordelt Husvagttjenesten saadan, at det er det tjenestegørende Personale, der i det Øjeblik, der bliver slaaet Luftalarm, overtager Husvagttjenesten de forskellige Steder. En saadan Ordning finder vi rimelig.

Banechefen: Forstod paa de fremsatte Udtalelser, at den Ordning, der er truffet i Jylland, er bedre end den, der er truffet her paa Sjælland. Paa Stationer med Døgndrift ønsker man at ordne Sagen saaledes, at det er det tjenestegørende Personale, der har Husvagttjenesten. Hvis f. Eks. Varehuset er lukket, saa overtager f. Eks. nogle fra Pladsen Vagten der. Hvor der ikke er Døgndrift, ønsker Organisationerne hele Personalet med i Ordningen. Dette vil kræve, at alle bliver uddannede. Ligeledes ønsker man Rum stillet til Raadighed med Briks og Tæpper, og Husvagterne forsynet med det nødvendige Udstyr. Endvidere ønsker Organisationerne, at Husvagterne sikres en ugentlig Fridag.

Stationsforstander Høgsgaard: Kan helt slutte mig til det, Forretningsfører Th. Pedersen har fremsat. Ogsaa vi ønsker, at det skal gaa paa Skift mellem hele Personalet, dog med Undtagelse af Chefen og Souschefen de paagældende Steder. Vi er klar over, at det kræver en Uddannelse af flere Folk, men da jo ingen af os kan sige, hvorlænge Ordningen vil vare, saa maa vi finde det rimeligt, at Byrderne fordeles bedst muligt. Ingen af os ønsker at unddrage os vor Borgerpligt, men vi finder det dog rimeligt, at Fridage, der inddrages, fordi vedkommende skal være Husvagt, erstattes med en anden Fridag senere. Den frivillige Ordning, der er truffet her paa Sølvgade, har vi selvfølgelig intet imod. Hvor der træffes en frivillig Ordning, kræver vi naturligvis ikke, at alle skal deltage i Husvagttjenesten. Vi har som sagt ikke faaet Besvælinger her fra Sølvgade, men vi har faaet det fra 1. Distrikt, hvor der er truffet en Ordning, der er tilfredsstillende undtagen for Personalet i 1. Di-

striks Maskintjeneste. Her er der gennemført en efter vor Mening meget daarlig Fordeling. Ogsaa fra Godsbanegaarden har vi faaet Besvælinger, men dette vil Trafikassistent H. A. Christensen nærmere gøre Rede for.

Trafikassistent H. A. Christensen: De Foranstaltninger, der er truffet paa Godsbanegaarden, er gennemført paa en Maade, som vi stort set kan tiltræde. Det, vi er utilfreds med, er, at Personalet under en eventuel Alarm skal indtage Standpladser paa Loftet under Taget. Forstaar ikke, at det skal være paakrævet, at vi skal opholde os paa en saa udsat Plads hele Tiden. Vi mangler ogsaa noget Udstyr, men naar vi faar det fornødne Udstyr og en rimelig Ordning med Hensyn til Standpladser, vil vi kunne tiltræde den for Godsbanegaarden trufne Ordning.

Snedker Laur. Hansen: Husvagtordningen i Værkstederne omfatter en Vagttjeneste fra Kl. 16—21 og en anden fra Kl. 21—7, foruden at der er udtaget Folk til forskellige andre Korps i Værkstederne, f. Eks. Brandkorps og Samariterkorps. I Centralværkstedet, København, er der udtaget ca. 140 Mand til Husvagter. Ordningen er saadan, at en Mand, der er Husvagt fra Kl. 21—7, derefter overtager sit Arbejde, ofte ved farlige Maskiner. Dette, mener vi, er uforsvarligt, idet vedkommende ikke kan sove paa Vagten fra Kl. 21—7. Vi ønsker ogsaa, at alle skal ind under Ordningen, ogsaa Ingeniører og Værkmestre, for at fordele Ulempen paa saa mange som muligt. Henviste til en Ordning, der var truffet af Københavns Kommune, hvor man i Modsætning til Statsbanerne havde medtaget de 2 yngste Aargange af Arbejdere. Ogsaa vi maa kræve, at vore Folk faar en ugentlig Fridag. Vi mener ogsaa, der bør kunne ydes noget Vederlag til Erstatning for de Udgifter, man paafører vore Folk ved, at de skal indtage Maaltiderne uden for Hjemmet. Vi vil finde det rimeligt, om der blev nedsat et snævert Udvalg fra Administrationen og Personalet til at træffe en Ordning for Værkstedernes Vedkommende. Ogsaa vi maa kræve, at der stilles Sovesteder til Raadighed, saa Personalet kan faa den fornødne Hvile. Ved Depoterne giver man ofte Remisearbejderne Ekstravagt 3—4 Gange paa en Uge. Dette finder vi ganske uforsvarligt.

Lokomotivfører Soph. Jensen: Er enig i de af Forretningsfører Th. Pedersen og Stationsforstander Høgsgaard fremsatte Synspunkter. For vort Vedkommende kan det formentlig kun dreje sig om Rangerpersonalet, idet man ikke kan udtage det kørende Personale til Husvagter, fordi det jo tit er ubestemt, fra hvilke Tider man har dem til Raadighed.

Banechefen: Mener ikke, det kørende Personale er medtaget i Husvagtordningen.

Forretningsfører Th. Pedersen: I Nykøbing Falster og Næstved har man udtaget det kørende Personale til Husvagter i deres Fritid. Hvorledes man vil forholde sig under en eventuel Forsinkelse af Togene, er os uforstaaende.

Banechefen: Finder det rimeligt, at man ikke

medtager det kørende Personale, men at man i videst muligt Omfang udnytter det tjenestegørende Personale. Hvorledes ser Organisationerne paa Spørgsmaalet Kvinder som Husvagter. Ønsker man Kvinder med i Ordningen?

Stationsforstander Høgsgaard: Ja, vi finder ingen Grund til at undtage Kvinder fra at være med i Husvagtjenesten.

Banechefen: Organisationerne er altsaa enige i, at Kvinder skal med i Ordningen.

Maskinchefen: Naar vi ikke har medtaget de 2 yngste Aargange af Værkstedspersonalet, er det, fordi vi tidligere har ment, at disse stod umiddelbart foran Afskedigelse, men gennemføres der nu en Arbejdsfordeling, vil disse Aargange ikke blive afskediget, og de vil da kunne gaa med ind i Ordningen.

Værkstedschef Olsen: Selv om vi beholder de 2 yngste Aargange, saa staar vi efter min Formening over for Afskedigelse af alle vore Ekstrafolk i Malerværkstederne, saa disse maa gaa ud af Ordningen.

Laur. Hansen: Vil mene, man kunde bruge de arbejdsløse som Husvagter.

Banechefen: Vi tager ikke Folk til Husvagter, som ikke er i Statsbanernes Tjeneste. Kan godt se, der er Forskel paa Værkstedsarbejdere og Statsbanernes øvrige Personale, idet Værkstederne jo kun arbejder om Dagen, og mange af Folkene bor langt fra Arbejdsstederne.

Laur. Hansen: Kan vi ikke faa nedsat det af os ønskede snævre Udvalg, saaledes at der kan indføres en ensartet Ordning paa alle 3 Værksteder. Forholdene ligger ogsaa forskelligt for de forskellige Depoter, saa ogsaa disse kunde et saadant Udvalg tage sig af.

Maskinchefen: Det vil være vanskeligt at indføre en fælles Ordning for Værkstederne i Aarhus og København. Vi har netop, fordi Folk i København bor langt fra Arbejdspladserne, ordnet Vagterne under Hensyn hertil. Ogsaa ved Remiserne ude i Landet har vi taget Hensyn til de lokale Forhold. Dette mener vi ogsaa, Personalet er bedst tjent med.

Remisearbejder Heintze: Ved nogle Depoter møder vore Folk til Husvagtjeneste 3—4 Gange om Ugen. Forstaar godt, at man ikke kan indføre samme Ordning ved Depoter med 3 Mand, som ved Depoter med 20 Mand, men der maa kunne træffes en Ordning, saa vore Folk fritages for nogle af de mange Ekstravagter.

Banechefen: Vil henstille, at man nu først drøfter Stationernes Forhold og senere vender tilbage til Værksted- og Remisearbejdernes Forhold. Vil gerne resumere, hvad vi nu er enige om:

Alle bør være med i Ordningen, ogsaa Rangerpersonalet og Reservepersonalet ved Depoterne.

Instruktioner vil blive tilsendt Personalet fra Distrikterne.

Det manglende Udstyr er bestilt og vil blive udleveret saa snart, det kan skaffes.

Der stilles Soverum udstyret med Briks og Tæpper til Raadighed for Husvagterne.

Spørgsmaalet vedrørende Husvagtjeneste paa Fridage vil formentlig bortfalde, naar hele Personalet kommer med ind under Ordningen.

Stationsforstander Høgsgaard: Vi maa kræve, at Personalet faar deres Fridage. Der er Steder, hvor Personalet har 2—3 Søndage om Maanedens besat som Husvagt. Det kan man ikke gøre, Fridage skal Personalet have.

Lokomotivfører Kuhn: Naar det, som ved Forhandlingens Paabegyndelse meddelt, er Generaldirektoratets Standpunkt, at man i Almindelighed kan ordne Vagtspørgsmaalet uden at tilkalde særlige Folk, og der nu er Enighed om, at det tjenestegørende Personale først og fremmest skal tages til Husvagtjenesten, skal der saa være særlig Husvagt om Natten i en Lokomotivremise, hvor der f. Eks. er Remisearbejder til Tjeneste.

Banechefen: Nej.

Remisearbejder Heintze: Dette er altsaa saaledes at forstaa, at der f. Eks. i Nykøbing Falster, hvor der er Remisearbejder til Tjeneste om Natten, ikke skal være yderligere Husvagt.

Banechefen: Nej, det skal der ikke være. Vi maa kunne ordne os paa en fornuftig Maade. Naar der er Folk til Tjeneste, behøver der ikke at være særlig Husvagt. Selv paa Godsbanegaarden, hvor Varehusene er lukket om Natten, maa Rangerpersonalet kunne bruges som Husvagter i Varehusene. Husvagtordningen maa gennemføres under størst mulig Hensyntagen til den ugentlige Fridag.

Forretningstører Th. Pedersen: Hvorledes med Spørgsmaalet om Standplads. En saadan er jo ikke fastsat for private Husvagter, saa det kan vel heller ikke forlanges ved Statsbanerne, at en Mand skal opholde sig uafbrudt paa den ham tildelte Standplads.

Banechefen: Der er 2 Slags Luftbeskyttelsesordninger, en for Boliger og en for Fabrikker o. l. Ved den almindelige Husvagtordning kan Husvagten efter at have udført de den paalagte Arbejder tage Ophold i Tilflugtsrummene. Ved Fabriksluftværnet skal der indrettes sprængstyksikret Standplads for Husvagten. Selvfølgelig kan Husvagten bevæge sig omkring og føre Tilsyn, men skal dog søge tilbage til sin Standplads, naar han ikke har andet at foretage sig. Instruks herom er ikke udsendt fra Generaldirektoratet, men er udarbejdet af Distrikterne i Forbindelse med Sagkyndige, og er godkendt af det civile Luftværn, saa hvis Organisationerne ønsker Ændringer her, maa de forhandle med Distrikterne.

Vi kan nu gaa over til at drøfte *Ordningen for Værksted- og Remisearbejderne.*

Laur. Hansen: Med Hensyn til Værkstederne vil jeg atter henstille, at Spørgsmaalet overlades til et Udvalg. Vi ønsker alle med til Husvagtjenesten. Foreløbig er der kun uddannet 140 Mand til Husvagter og 230 til de særlige Korps. Vi mener, at

ogsaa de i de særlige Korps bør deltage i Husvagt-tjenesten. I Lyntogsremiserne har man paalagt Personalet en Husvagt-tjeneste fra Kl. 2—10. I Helgoland Remise er Ordningen heller ikke tilfredsstillende. I de smaa Remiser skal som tidligere nævnt Remisearbejderne tage alle Vagterne.

Banechefen: Vi er jo enige om, at der ikke skal kræves Husvagt de Steder, hvor der er Folk i Arbejde.

Remisearbejder Heintze: Hvis Husvagt-tjenesten bortfalder de Steder, hvor Folk er i Arbejde, kan Vagten ikke blive saa ofte som hidtil. Mener ogsaa, at Lokomotiv- og Rangerpersonalet kan deltage i Depoternes Husvagt-tjeneste.

Banechefen: Jeg er noget betænkelig ved at medtage de til de særlige Korps udtagne Folk i Husvagt-tjenesten, men vi skal dog se nærmere paa dette Spørgsmaal.

Værkstedschefen: De 230 Mand, der er udtaget til de særlige Korps, skal først træde til, naar der er erklæret Luftværnstillstand.

Banechefen: I saa Fald kan vi fordele Husvagt-tjenesten over 1 000 Mand i Centralværkstedet, København, det vil sige, at den enkelte Mand kun skal være Husvagt hver 4. eller 5. Uge.

Laur. Hansen: En saadan Fordeling vil hjælpe noget paa det, men der er ogsaa Spørgsmaalet om Betaling for Husvagterne i Lighed med, hvad der ydes til det civile Luftværns Betjente. Husvagterne har ekstra Udgifter til Forplejning. Dette mener vi bør godtgøres dem.

Banechefen: Betaling for Husvagt-tjeneste kan ikke gives. Kun naar ganske særlige Forhold indtræffer, kan Indenrigsministeren træffe Bestemmelse om at yde Betaling for saadant Arbejde, men saadanne særlige Forhold foreligger efter min Mening ikke. Vi vil nu lade udarbejde særlige Direktiver for Husvagtordningens Gennemførelse, som vil blive udsendt til Afdelingerne og Distrikterne.

Lokomotivfører Soph. Jensen: Vi vil gerne have Lov til overfor Generaldirektoratet at nævne Spørgsmaalet om Beskyttelsesrum. Jeg er godt klar over, at det ikke vedrører Forhandlingen i Dag, men de Beskyttelsesrum, der stilles til Personalets Raadighed er af en saadan Art, at det er ganske utilbørligt. I Remiserne bruger man f. Eks. Fyrgravene.

Trafikassistent C. A. A. Larsen: Vi vil gerne have at vide, om Statsbanernes Tilflugtsrum for Personalet skal godkendes af Politiet.

Snedker Laur. Hansen: Vi er ogsaa meget utilfredse med de Tilflugtsrum, der er anvist os, og vi agter at gaa videre med denne Sag.

Banechefen: Der har været nogen Tvivl om, hvorvidt Politiet skulde godkende de for Personalet indrettede Tilflugtsrum, men dette er nu afgjort derhen, at disse Rum ikke skal godkendes af Politiet. Mener iøvrigt, at Tilflugtsrummene de fleste Steder er ret gode.

Hermed sluttede Forhandlingen.

sign. Flensborg.

sign. P. From Hansen.

Efter Forhandlingen har Generaldirektoratet den 4. September udsendt følgende Instruktion til begge Distrikter:

I Anledning af, at Organisationerne har rejst Spørgsmaal om forskellige Ændringer i den bestaaende Husvagtordning, skal man meddele, at nedensaaende Retningslinier — hvis en frivillig Ordning ikke træffes — samtidig ønskes lagt til Grund for Husvagtordningen:

1. Ved Besættelsen af Husvagtposter skal i videst muligt Omfang anvendes tjenestegørende Personale, uanset under hvilken Tjeneste det hører indenfor det paagældende Omraade. Der er intet til Hinder for, at Husvagter ogsaa udtages blandt det kvindelige Personale.
2. Saafremt der ikke findes tilstrækkeligt tjenestegørende Personale til Besættelse af samtlige Husvagtposter, maa de resterende Poster besættes med tjenestefrit Personale, hvorved bemærkes, at Hvervet som Husvagt er borgerligt Ombud.

For de (mindre) Tjenesteomraaders Vedkommende, hvor Behovet kan dækkes ved de Tjenestemænd, der bor indenfor det paagældende Vagtomraade eller i umiddelbar Nærhed af dette, bør Hvervet alene tildeles disse, medens det, hvor andre maa inddrages, bør fordeles mellem alle under 60 Aar, idet dog Chefen og Sousedelen for de større Tjenesteomraaders Vedkommende eventuelt kan undtages.

Det skal her bemærkes, at Husvagterne først skal træde i Virksomhed ved Flyvervarsling. Vagtmandskabet behøver derfor udenfor den normale Tjenestetid ikke at opholde sig i Vagtomraadet, med mindre Bopælen ligger saa langt fra dette, at Vagtmandskabet i Tilfælde af Flyvervarsling ikke tilstrækkelig hurtigt vil kunne indfinde sig i Vagtomraadet. I saadanne Tilfælde maa det til Vagttjenesten udtagne Personale ogsaa udenfor den normale Tjenestetid opholde sig i Vagtomraadet. Ved herved fremkommet Nattevagt stilles Soverum med Sovebriks og Tæpper til Raadighed for Vagterne. Disses Tjeneste omlægges ikke i Anledning af Hvervet som Husvagt.

3. Tilrettelæggelsen af Husvagtordningen ved borgerligt Ombud bør ske under størst mulig Hensyntagen til de ugentlige Fridage.
4. Ved hvert Vagtomraade bør være ophængt et til eet Vagthold svarende Antal Staalhjælme til Brug for Mandskabet.
5. Der udarbejdes en skriftlig Instruks til almindelig Vejledning for Husvagterne, hvoraf et Eksemplar udleveres til hver enkelt Husvagt. Det skal her bemærkes, at det har vist sig, at Nedslag af Brandbomber ofte ikke høres i Tilflugtsrummene. Husvagterne maa derfor afpatrouillere deres Vagtomraade under Flyverangreb samt ufortøvet — altsaa endnu under Forbrændingen — gaa i Gang med Bekæmpelsen af faldne Brandbomber.

Som vi før har paapeget, er det Forholdene, som har bevirket Gennemførelse af disse særlige Foranstaltninger, men det maa, som tidligere anført, paaregnes, at de værste Ulemper ved denne Vagttjeneste nu skulde være væsentligt afbødet.

BORGMESTER BJERRING DØD

Ganske uventet blev det den 9. September meddelt, at Borgmester, Godsekspeditør Jul. Bjerring, Nyborg, i Løbet af Natten var afgaaet ved Døden paa Skodsborg Sanatorium, hvor han var blevet indlagt for en Hjertelidelse.

For den yngre Generation af vore Medlemmer vil Bjerring maaske nok være mindre kendt, men den ældre Generation vil erindre, at han hørte til de Jernbanemænd, som i dette Aarhundredes Begyndelse ikke veg tilbage for at tage aktiv Del i det politiske Arbejde, og det kunde som bekendt være forbundet med adskilligt større Ubehageligheder dengang end nu. I 1901 blev han Trafikassistent i Nyborg, og begyndte som 23-aarig ung Mand straks at tage Del i baade det faglige og det politiske Arbejde. Han blev i 1909 opstillet som socialdemokratisk Folketingskandidat, men opnaaede ikke Valg; det lykkedes først i 1918, og han havde saa Sæde i Folketinget indtil i Fjor, hvor han selv trak sig tilbage. I denne lange Rigsdagsperiode var Bjerring med i Arbejdet vedrørende en Række Spørgsmaal af Betydning for Jernbanepersonalet i Almindelighed, deriblandt ogsaa nogle vedrørende Lokomotivpersonalet i Særdeleshed, og naar vi henvendte os til ham, mødte vi altid en Mand med et klart Syn paa Forholdene og et sundt Omdømme. Han var altid villig til i en given Situation at yde os en Haandsrækning, hvis Anmodning herom blev fremsat.

Bjerring var en Mand med meget Lune — nogle vil vel endnu erindre den humørfyldte Tale han ved Foreningens 25 Aars Jubilæumfest staaende paa Balkonen i Industriforeningens Festsal holdt for Damerne, — han forstod at vinde de Mennesker, som kom i Forbindelse med ham, og vi for vort Vedkommende vil bevare et smukt Minde om den for tidligt bortgangne Kammerat.

DELEGERETMØDE

Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation afholdt Delegeretmøde den 23. og 24. August 1940 i Peter Lieps Hus.

Efter at der var indledet med Musik og Sang, bød Formanden de Delegerede og Gæsterne velkommen, idet han mindede om de vanskelige Forhold, hvorunder vi levede, og som krævede baade Resignation og god Forstaaelse af hver eneste af Deltagerne.

Der var mødt 48 Repræsentanter samt Gæster fra forskellige beslægtede og samarbejdende Organisationer, vor Organisation var repræsenteret ved Formanden.

Efter foretaget Valg til Dirigenter og Sekretærer aflagde Formanden, Lauritz Hansen, en udførlig Beretning om de Sager, der havde beskæftiget Organisationerne og kom særligt ind paa de førte Lønforhandlinger og herunder Spørgsmaalet om Ferieløn til Ekstrahaandværkerne, hvor det lykkedes at opnaa forskellige Forbedringer.

Ekstraarbejdernes Ansættelse havde ogsaa været til Forhandling, og selv om der havde været adskillige Vanskeligheder at overvinde, var der dog truffet en Ordning, som maatte siges at være tilfredsstillende, idet ca. 300 Ekstraarbejdere havde opnaaet fast Ansættelse i den forløbne Periode.

Omtalte Badeanstaltners Lukning, der selv sagt havde virket meget ubehageligt for Værkstederne, men de givne Lovforanstaltninger var ikke til at komme udenom.

Paa Delegeretmødets Dagsorden var opsat et Forslag om Arbejdsdeling; det gik ud paa, at man gav Afkald paa 4 Timer om Ugen, saaledes at man i Løbet af 6 Uger havde givet Afkald paa ialt 3 Arbejdsdage. Dette Forslag gav Anledning til en ret livlig Diskussion, som dog i hele sin Form viste god Forstaaelse af de Forhold, der havde bevirket dets Fremkomst. Adskillige Talere var inde paa de fortsatte Pristigninger, som fandt Sted, og mente, at der maatte gøres alt for at faa disse bremset. Ved Afstemningen blev Forslaget vedtaget med 33 Ja mod 5 Nej.

Ved Valgene blev vor gamle Bekendt, Snedker Lauritz Hansen, genvalgt til Formand med Akklamation.

S. J.

FRA MEDLEMSKREDSSEN

I en Ufredstid.

I Europas Historie vil Aarene 1939 og 1940 være meget bemærkelsesværdige. Ogsaa i D. L. F.s Historie vil disse Aar være at nedtegne som begivenhedsrige. I 1939 fejredes f. Eks. 40 Aars Jubilæum, og i 1940 fuldendtes Ombygningen af vort Feriehjem paa Røsnæs.

Den 2. og 3. September — efter at de sidste egentlige Feriegæster var rejst — besøgte „Hjemmet“ af Landets Afdelingsformænd eller disses Stedfortrædere efter Indbydelse fra H. B. Det skete i to Hold; de vestlige Repræsentanter ankom hen paa Eftermiddagen den 2. September og rejste igen den næste Dags Middag; en kort, men meget interessant Begivenhed. Selskabet, der samledes paa Hjemmet, bestod af Formanden, enkelte H. B.-Medlemmer og Feriehjemsudvalget, de vestlige Afdelingsformænd (nogle med Hustruer) og som særligt indbudte d'Herrer Distriktschef Gustav Hansen, Maskinbestyrer Krag og Kontorchef Lunn. Nærmere Præsentation overflødig.

H. B.s Formaal med denne gæstfri Gestus var at præsentere „Nyerhvervelsen“ og bl. a. lade Gæsterne se og nyde Tingene — og derved tage i Øjesyn, hvortil de Penge var anvendt, som sidste Kongres havde bevilget, og hvad der var anskaffet for de skænkede Andelsbeløb. Og lad det være sagt straks, det synes imponerende Resultater, man har naaet for de Penge, der er anvendt. — Det vil dog føre for vidt her at udpensle i Enkeltheder alle de Værdier og Dejligheder, som Feriehjemmet rummer, og hvor vidunderligt dette Døgns Besøg faldt ud for hver eneste af Gæsterne. Der herskede under hele Besøget en Stemning saa harmløs fornøjelig, saa hyggelig og saa fædrelandsglad, at man næppe før har oplevet lignende i Lokomotivmandskredse. Sin store Andel heri havde ikke mindst de tre Herrer, der repræsenterede Administrationen. Nogle Smaabilleder: Distriktschefen musicerende ved Klaveret og ledende Fællessangen, Maskinbestyreren paa Inspektion i Forpagterens Kostald, hvor der var en nyfødt Kalv, Kontorchefen siddende paa solbeskinnet Græsskraaning omgivet af Lokomotivmænd, diskuterende f. Eks. de unge Lokomotivmænds Uddannelse og specielt den ældre erfarne, Lokomotivføreren, Medansvar og moralske Pligt overfor den Unge — Medhjælperen og Arvtageren. Hovedkassereren præsenterede Fadeburet for en Kreds af Damer + Maskinbestyreren. Aftentidsfor driv, Siestaen: smaa hyggelige Spillepartier paa Verandaen, mens G. O. F. Lund farer rundt og „vander Kamelerne“.

Dette Døgns Begivenheder vil staa for mange af Deltagerne som et kosteligt Minde, især for os, der for første Gang besøgte Hjemmet. Vi var os ikke bevidst, at vi Lokomotivmænd ejede saa stor en Skat; vi blev berigede og stolte over at se, at vi ejer saa skøn en Plet af vort dejlige gamle Fædreland, ikke en lille gold Strandlod, men storslaaede

Arealer, Hav og Strand, Bakker og Dale, Park og Plantage, Abildhave og Bondegaard samt Sagens Kerne, Hjemmet, med de bedst mulige Betingelser, Skønhed og atter Skønhed ude og inde.

Soph. Jensen var Dagens Mand, og G. O. F. Lund ligesaa, glade viste de Gæsterne rundt, og alt var beundringsværdigt fra A til Z; det skal dog opleves, kan slet ikke beskrives.

Vi fik en venlig og yderst gæstfri Modtagelse — Afskeden var derimod voldsom; enhver maatte tage et frygtelig Tag i sig selv for at løsrive sig fra dette Eldorado.

Vort Feriehjem er en afgjort Pryd for D. L. F., vi Medlemmer har kun Grund til at glæde os over Hjemmet og ikke mindst over den Udvidelse og Modernisering, der sidst har fundet Sted. En Lykke for os, at H. B. med saa heldig Haand og paa saa heldigt et Tidspunkt fik den Opgave løst, der betegner et værdigt Afsnit i D. L. F.s Historie særligt i en Tid, hvor der brydes mere ned, end der bygges op, og hvor jo ikke netop alt er Fredens Værk.

Maatte dansk Kultur bære flere Fredens Frugter ligesaa smukke som dette vort Feriehjem!

Aarhus, i September 1940.

Kr. Pedersen.

Sammenhold.

Formandsmødet i Fa.

Det kan ikke paastaas, at det var i nogen særlig glædelig Anledning, at samtlige Landets Afdelingsformænd var blevet indkaldt til Møde i Fredericia den 20. August. Det fremgik tydeligt nok af Dagsordenen, at Debatten uden Tvivl vilde blive alvorlig om begge de Spørgsmaal, der skulde debatteres. Det er ikke min Mening her at begynde paa at referere noget særligt af det, der blev sagt fra de forskellige Taleres Side, de paa Mødet tilstedeværende Afdelingsformænd fulgte jo interesseret Forhandlingerne, og desuden indeholdt D. L. T. for den 5. September et udmærket Referat af hele Mødets Forløb.

Det, der faar mig til at fremkomme med de i det følgende anførte Betragtninger, er i Virkeligheden de Tanker, man saa ofte gør sig, naar man under et saadant Møde sidder og lytter til de forskellige Taleres Indlæg — lad det være sagt med det samme, at det var alvorlige og overtænkte Indlæg, der fremkom fra hver eneste Taleres Side — nemlig Sammenholdets Idé. Enhver ansvarsbevidst Tillidsmand inden for D. L. F. er jo fuldt og helt klar over, at den Tid, vi gennemlever, absolut ikke er egnet til indre Splittelse eller Forsøg paa at bryde ned, hvad der igennem Aarene er bygget op, men tværtimod maner til at styrke Sammenholdet efter bedste Evne. Selvfølgelig vil dette ikke sige, at nu skal eventuelle forskelligartede Opfattelser skrinlægges, eller at forskellige Meninger ikke mere skal brydes indenfor vor Organisation, absolut ikke; det vilde være fuldstændig i Strid med vor demokratiske Indstilling og vor Opfattelse af Organisa-

tionstanken. Denne Opfattelse af vor Organisation som demokratisk bunder i Virkeligheden ogsaa meget dybere i vor Bevidsthed, end vi vist egentligt rigtigt gør os det klart; ja, jeg tør nok sige, at den er saa grundfæstet, at vi til daglig slet ikke tænker over det. Thi hvad er i Virkeligheden det fundamentale i vor Organisation, er det ikke det, at vi igennem Flertallet ved Hjælp af Stemmesedlen bestemmer, hvem der skal være vore Tillidsmænd gennem en kortere eller længere Periode. Jeg turde i den Forbindelse godt vove at hævde, at Tillidsmænd egentligt har en ligefrem Ret til at begaa Fejl; ja det lyder maaske lidt mærkeligt, men ikke desto mindre er det rigtigt. Thi hvis de ikke fejlede, som Livet nu engang former sig, vilde de jo være Overmennesker, og det er der vel ingen, der tør paastaa, de er, rent bortset fra naturligvis at vi jo vælger Tillidsmænd ud af de dygtigste af vore egne Rækker. Men heri er det jo, at det rigtige i vor Organisations Opbygning ligger, thi har en Tillidsmand efter Flertallets Mening fejlet groft, saa kan han skiftes ud, enten omgaaende eller naar hans Periode udløber.

Heri ligger ogsaa Visheden om, at Organisationen bliver ledet i den af Flertallet ønskede Retning uden dog at hindre, at forskellige Meninger Medlemmerne imellem kan brydes paa vore Møder. Den senere Tids Begivenheder har ligesom bevirket, at mange af os føler, at alt det, vi troede paa som ret og rigtigt, ligesom betvivles fra visse Sider, og Spørgsmaalet er da, om dette nu ogsaa er rigtigt. Jeg mener Nej, og lad mig gøre et Forsøg paa at forklare, hvorfor det ikke er rigtigt. For det første lever vi i en unaturlig Tid, i en Tid hvor Propagandaen har antaget en Form som aldrig før, hvor de forskellige Ideer ligefrem bliver banket ind i Menneskene. For det andet er der intet nulevende Menneske, der bestemt kan forudsige, hvad selv den allernærmeste Fremtid vil bringe, eller hvilke Prøvelser vi skal igennem. Derfor lad os af al vor Styrke bevare Enigheden om vor Organisation. Selv om man ikke kan sige noget om, hvad Fremtiden vil bringe, er der dog ingen Tvivl om, at den Vinter, vi gaar i Møde, ikke bliver let at komme igennem, hverken paa den ene eller den anden Maade, og særlig ikke for nogen Part af den arbejdende Befolkning. Men vi skal jo igennem, og lad os da i sluttet Trop søge at komme igennem paa bedste Maade.

Maaske kunde der være Grund til, at en vis Følelse af Pessimisme giver sig Udtryk inden for vore Rækker (Motorførerne er jo helt sat fra deres naturlige Arbejdsomraade, for slet ikke at tale om vore ældste Lokomotivfyrbødere, der ser Tidspunktet for en Forfremmelse rykket endnu længere ud i det uvisse, ja, jeg tør paastaa, at det er disse sidste, der har den største Grund til at føle en Slags Bitterhed; efter 20 Aar ved Lokomotivtjenesten er det vel naturligt, man længes efter en Forfremmelse), men somt sagt, det, det gælder om, er, at vi forsøger at komme igennem Tiden, der forestaar, paa den bedst mulige Maade. Lad os derfor

roligt afvente Begivenhedernes Udvikling og se, hvad der kan komme ud af det Ragnarok, Verden befinder sig i. Intet i denne Verden staaer stille, for saa vidt det vil bevise sin Livskraft og Levedygtighed, men lad os som Medlemmer af en gammel Kulturnation staa sammen i Bestræbelserne til Gavn og Opbyggelse for vore Medlemmer, ja for den Sags Skyld for alle i vort gamle Land. Bandlys alle nedbrydende Kræfter og lad os vise, at vi lige saa vel i Modgangens Dage som i Medgangens i Enighed bestræber os for at faa det bedste ud af Livet og Tilværelsen.

S. Suneson.

Priser og Lønninger.

Efter Begivenhederne den 9. April blev der af Handelsministeriet udstedt Lovforbud mod Vareprisstigning, og der blev nedsat et Priskontrolraad til Overvaagelse af uberettiget Varefordyrelse. Regeringens Hensigt hermed var at lægge Loft over Varepriserne.

Samtidig blev det bestemt, at den efter April-Pristallets stedfundne Lønregulering skulde bortfalde, hvorefter Lønningerne skulde opretholdes paa det efter Januar-Pristallet fastsatte Niveau. Det maa dog her erindres, at Arbejderne i det private Erhverv, for hvem den ene Regulering saaledes bortfaldt, havde oppebaaret Lønregulering baade efter Oktober-Pristallet 1939 og Januar-Pristallet 1940, hvorimod Tjenestemandslønningerne ikke var reguleret i Tiden mellem Udgiftstallet i Februar 1939 og det i 1940.

Der skulde saaledes være skabt Grundlag for Standsningen af en fortsat Stigning i Varepriserne og deraf følgende Lønreguleringer.

Om Forholdet mellem de da gældende Priser og Lønninger var retfærdigt, kan der maaske være delte Meninger om; men selv om der ikke blev givet os fuld Dækning efter Januar-Priserne, maa det hilses med Tilfredshed, at Tjenestemandorganisationerne under Forhandlingen med Finansministeren, i Erkendelsen af de for Landet saa vanskelige økonomiske Forhold, havde tiltraadt det Kompromis, hvorefter Tjenestemandslønningerne blev reguleret pr. 1. April d. A.

Der var i Tiden Februar 1939 til Februar 1940 sket en Stigning i Udgiftstallet fra 2831 til 3181, en ikke helt ringe Stigning, der jo langt fra var Dækning for gennem det tiltraadte Kompromisforslag, og saa indeholdt dette endda de 168 Kr., der ved særlig Lov i 1938 og 1939 blev ydet som Erstatning for Intervallet mellem Udgiftstallene 2427—2842 (Hullet), for hvilket der ifølge Tjenestemandsløven ikke ydes Erstatning. Regeringen havde derved atter vist sin gode Vilje til at raade Bod paa den Uretfærdighed, der saa ensidigt var bleven nedlagt i Tjenestemandsløven.

Da Lovforslaget mod Vareprisstigning kom i April Maaned, blev det selvsagt hilst med Tilfredshed. Alle Lønmodtagere vil sikkert erkende, at Prisstigning kun er af det Onde. Den virker hæng-

mende paa Erhvervslivet, og selv om Lønningerne reguleres i Henhold til et Pristal, saa ligger denne Regulering jo altid en Postgang bagefter — navnlig for Tjenestemændene, som har Aarsregulering.

Imidlertid kan det jo ikke skjules, at mange Varer er steget betydeligt til Trods for Loven mod Vareprisstigning. Husmødrene kan tale med herom, ingen kan forstaa Vareprisstigningerne; men alle faar Virkningen at føle, især dem fra Hjemmene med de smaa Lønninger. Det er derfor ikke helt uberettiget, naar en Husmoder i Dag siger: „Nej, nu gi'r jeg op, det er umuligt at følge med i det Tempo, hvormed Varerne stiger.“

At en Husmoder har store Bekymringer med Administrationen af de Midler, der er til Raadighed, er hævet over al Tvivl.

Efterfølgende Eksempler vil anskueliggøre Aarsagen til disse Bekymringer.

Husholdningssæbe er steget med 26 Øre pr. ½ kg, Haandsæbe med 5—10—15 Øre pr. Stk., Flæsk fra 25 til 50 Øre pr. ½ kg, Margarine steg, efter at Produktionen havde været standset, med ca. 20 Øre pr. ½ kg, og saa er Salget begrænset til Folk med smaa Lønninger — hvad der kun er rimeligt. Til Gengæld er Fedt steget med over 100 pCt., Smørret og Brødet har jo heller ikke undgaaet deres Skæbne, og saa vil jeg til Slut nævne Kartofler, som har været oppe i Priser, der nok har kunnet faa det til at svime ikke alene for en Husmoder. Det vilde være højst betimeligt, om der snart blev sat en rimelig Maksimalpris paa en saa nødvendig Forbrugsartikel. Ja, der kunde nævnes mange andre for en Husholdning nødvendige Varer, hvor Prisstigninger ligger paa samme Højde som de her nævnte. Hertil kommer, at Skatterne jo ogsaa har faaet et pænt „Hip“ opefter. Gas- og Elektricitetspriser maa ikke glemmes, og uden for alt dette kommer saa Omsætningsafgift og Bidrag til Arbejdsfordelingsfondene, alt i alt Forhold som gør, at der jo ikke gaar en halv Time paa Dagen, uden man føler Tidens Vanskeligheder.

Nu er der maaske en eller anden Kammerat, som, naar han læser dette, vil tænke, hvor vil du hen med al denne Jerimiade, hvad er Hensigten hermed.

Jeg vil da først gøre opmærksom paa, at mit Motiv ikke har været Kritik af de opstaaede Vanskeligheder. Tiderne er saare alvorlige, og alle maa vi med Taalmod søge at bære Vanskelighederne. Imidlertid er det jo undertiden saaledes, at et dybt Hjertesuk ligesom kan lindre, og det skal fuldtud indrømmes, dem er der mange af for en Husmoder i disse Tider. Hvor Lejlighed dertil gives, drejer Samtalen blandt Husmødre sig altid om Spekulationen med at faa Midlerne til at strække saa vidt som overhovedet muligt. Men hverken Taalmod eller Hjertesuk kan i Længden raade Bod paa Vanskeligheder og Bekymringer, og jeg kunde derfor tænke mig, at der snart blev sat et endeligt og afgjort Stop for yderligere Prisstigninger.

Nyborg, i August 1940.

Carl Schmidt.

DEN FØRSTE JERNBANE LEIPZIG—DRESDEN

Den 6. Marts 1835 fik et Aktieselskab „Leipzig—Dresden Jernbanekompani“ Tilladelse til at bygge og drive en Jernbane fra Leipzig til Dresden. Byggesummen var anslaaet til 2 Mill. Taler (1 Taler = 2,67 Kroner), en altfor lille Sum, der senere maatte forhøjes til 4,5 Mill. Taler. I Betingelserne for at drive Banen stod der blandt andet, at Befordringen i 1. Vognklasse ikke maatte overstige Prisen for Befordring med den kongelige saksiske lpost, og paa 2. Klasse maatte Prisen ikke være højere end paa de ordinære Postvogne. Endvidere maatte Selskabet forpligtige sig til at befordre Posten fra den kongelige sachsiske Postanstalt gratis.

Den 1. Marts 1836 foretoges under Ledelse af Overingeniør Kunz det første Spadestik. Byggetiden var anslaaet til to Aar. Allerede i Slutningen af 1836 ankom Banens første Lokomotiv „Komet“ pakket i femten store Kasser fra Firmaet Rothwell & Co. i England. Det kostede 1385 Pund Sterling. Lokomotivet blev sat paa Bukke paa en saadan Maade, at det ved egen Kraft kunde drive Hjulene rundt, og Publikum kunde imod Betaling tage „Damphesten“ i Øjesyn. Kort efter ankom det andet Lokomotiv, ligeledes fra Rothwell. Den første Lokomotivfører, hvis Navn var John Robson, var ankommet før „Komet“ og blev ansat hos Kompagniet for en Ugeløn paa 3 Pund Sterling.

Allerede den 24. April 1837 aabnedes et Stykke Banelinie paa 13,3 Kilometer fra Leipzig til Landsbyen Althen. Tusinder af Mennesker havde taget Opstilling ved Udgangs- og Endestationen og langs Strækningen for at se paa Aabningstoget. Banens Direktion havde anmodet om Militær til at opretholde Ordenen, og Jubelen var saa stor, at den daværende Prins Johann, der interesserede sig meget for Banen, kørte med. Den første Dag kørtes flere Ture, og der solgtes Billetter for 268 Taler. Dagen efter var Billetsalget oppe paa 254 Taler.

Ved Riesa førtes Banen over Elben paa en 604 Alen lang Bro, som stod paa otte Stenpiller og kostede 270 000 Taler at opføre. Ved Oberau førtes Banen gennem en Tunnel, hvis Udførelse blev overgivet til Bjergværksfolk fra Friberg. Disse borede fire Skakter, og fra Skakterne boredes ud til hver Side mod hinanden, saa fik man baade Tunnel og Luftsakter.

Den 7. April 1839 indviedes hele Banestrækningen med tre Festtog paa 14 Vogne med Plads til 24 Personer i hver og 2 Vogne med 18 Personer i hver; det fremførtes af Lokomotivet „R. Stephenson“. Det første Tog afgik fra Leipzig Kl. 2 Em. og ankom til Dresden Kl. ca. 6 Em. under en endeløs Jubel med Musik og Kanonsalut. Dagen efter Kl. 8 Fm. afgik Toget fra Dresden til Leipzig medførende blandt andre fornemme Passagerer Kongen og Dronningen af Sachsen, hvis Vogn var smykket bl. a. med en kostbar Fane, som i Dagens Anledning var skænket Kongeparret.

Med Banens Aabning begyndte et nyt Tidsafsnit for Leipzig, Dresden og hele Sachsen. Den regelmæssige Drift begyndte den 9. April 1839 med 16 Lokomotiver, 14 Vogne med 1 Klasse, 26 Vogne med 2. Klasse, 47 Vogne med 3. Klasse og 45 Transportvogne. 3. Klasse-Vognene var aabne, 2. Klasse-Vognene havde Tag over og var paa Siderne forsynet med Sejldug, der kunde trækkes ned, medens 1. Klasse-Vognene var overbygget og havde Side-døre, som det kendes fra de ældste Personvogne. Efter Køreplanen gik der to Tog daglig i hver Retning med en Køretid paa knap fire Timer til den 116 Kilometer lange Strækning. Billetpriserne Leipzig—Dresden var paa 1. Klasse 3 Taler, 2. Klasse 2 Taler og 3. Klasse 1 Taler 6 Groschen. Med Ekstrapost varede en Rejse Leipzig—Dresden forinden Banens Aabning 19 Timer; nu bruger de hurtigste Tog knap halvanden Time.

Jubilæer.

Lokomotivfører J. P. O. Jørgensen, Ludvig Hansens Vej, Nyborg, fejrer den 30. September sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Kammerater og Medarbejdere sender dig paa Dagen den hjerteligste Lykønskning med Tak for Aarene, der svandt, og med de bedste Ønsker for Fremtiden.

O. K.

Den 3. Oktober kan Lokomotivfører J. P. Larsen, Korsør, fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Afd. 17 bringer dig herved sin Lykønskning i Dagens Anledning og haaber, at du endnu i mange Aar maa virke iblandt os.

Søren.

Opmærksomhed frabedes.

Enhver Form for Opmærksomhed ved mit Jubilæum den 3. Oktober 1940 frabedes.

H. Israelsen,
Korsør.

Taksigelse.

Alle, der viste mig Opmærksomhed paa min Jubilæumsdag, bedes modtage min hjerteligste Tak.

V. C. F. Andersen,
Lokomotivfører, Nyborg.

Forbyttet Hat.

Ved Formandsmødet i Fredericia har Lokomotivfyrbøder C. A. Jespersen, Aalborg, mistet sin Hat. Hvis en af Deltagerne i Mødet ved en Fejltagelse har faaet Jespersens Hat i Stedet for sin egen, bedes C. A. J. underrettet derom. Adr. Sjællandsgade 46, 3., Aalborg. Det drejer sig om en graalig Hat med Firmamærket „Springborg“ Aalborg indvendig og med Bogstaverne C. A. J. i Svederemmen.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 15. September 1940.

Lokomotivfyrbøder H. P. G. Stormholt, Nyborg, til Aarhus H.

Afsked.

Motorfører II K. A. Schmidt, Struer, efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension fra 31. Oktober 1940 (min. Afsked).

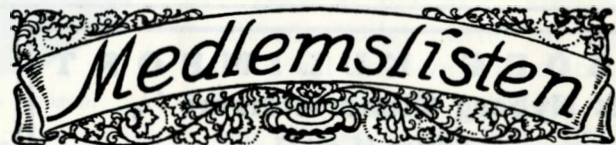
Lokomotivfører F. C. Schiøtt, Københavns Godsbane-gaard, efter Ansøgning paa Grund af Alder med Pension fra 30. November 1940 (min. Afsked).

Lokomotivfører N. P. Nielsen, Fredericia, efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension fra 30. November 1940 (min. Afsked).

Dødstald blandt Pensionister.

Pens. Lokomotivfører C. F. C. Olsen, København, den 4. August 1940.

Pens. Lokomotivfører V. M. L. S. Bundgaard, København, den 2. September 1940.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer.

Pens. Lokomotivførere.

Pr. 1.—8.—40:

R. P. Lyngkilde, Bredahls-gade 2, 2., Nyborg.

Pr. 1.—9.—40:

N. H. Christensen, Sdr. Ringgade 29, Aarhus.

J. F. Madsen, „Lunden“, Taarnborgvej 96, Korsør.

M. Klüver, Thyregodvej, Brande.

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte ansvarhavende. Vestre Boulevard 45, København V. Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.

Nyborg Jernstøberi, Hans L. Larsen & Co. A/s
Køkkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods
 Telefoner 76 og 231. Støt Byens Industri. Telefoner 76 og 231.

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN
 Telefon 346 NYBORG Telefon 346

CAFE FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted. — Billige Priser.
 TELEFON 582.

NORDISK KAFFE KOMPAGNI'S

Kaffe er bedst!
 Forlang den hos Deres Købmand.

RICHARD LEHN

I. Kl. Herreekvipering. - Telef. 68

Nyborg Herregaardsmejeri.

Fineste Mejeriprodukter!
 Tlf. 79 Se efter paa Kapslen, at Mælken er fra samme Dag, og ikke gammel Mælk fra Dagen i Forvejen.

Johannes Iversens
Sadelmager- og Møbelforretning
 Nørregade anbefales af D. L. F.

FORLANG KAFFE

fra M. BRUUN's Kaffefabrik.
 (Ved A. M. Petersen.)

SØREN HANSEN

(JENS ANDERSENS EFTF.)
 KONFEKTION KJOLER DAMELINGERI
 KVALITETSVARER TIL POPULÆRE PRISER

DREVSEN & NELLEMANN

Isenkram-, Støbegods-,
 Glas-, Porcellain- og Udstyrsforretning.
 Telefon Nr. 25. Nyborg. Telefon Nr. 189.

WERNER HANSEN

URMAGER & GULDSMED
 MELLEMGADE 15 — TLF. 530 — NYBORG

Blumensaadts

Sæber.
 Altid Kvalitetsvarer!

Jydske Strikkeriers Udsalg.

Emil Schmidt
 Tlf. 665. Nørregade 16. Nyborg.
 Alt i Trikotage.

LIGKISTER

Ligsenge, Ligtøj og Kranse
 anbefales

➔ **Egne Ligvogne** ➔
 Alt vedr. Begravelser & Ligbrænding besørgeres

P. JAKOBSEN & SØN
 ved Slottet Telefon 171
 Transport med Ligtil besørgeres overalt i Danmark.

Karl Petersen

Møllegade Nyborg
 Glarmester Telef. 264

Rullegardiner, Gardinstænger, Billeder
 indrammes. Rammer i alle Størrelser.

Axel Nielsen

Malermester
 Christianslundsvej 54
 Tlf. 135.

C. Knackstredt

Telefon 550
 Spec.: Kranse, Buketter,
 Planter og Potte-Kultur.
 Direkte Salg fra Drivhus.
 Ingen Butikkoleje,
 derfor billigste Priser.

HUSK

G. Christensen

Østervoldgade 65, Telefon 238
 Aut. Vand- og Gasmester samt
 statsaut. Elektroinstallatør

Husk Karl Rosenbecks

Bageri & Conditori
 Knudshovedvej - Tlf. 180
 Brødet bringes overalt i Byen

NYBORG KULIMPORT

& Nyborg Cichorieterrieri A/s

Telefon 15 og 23

ALLIANCE Tlf. 136 Nørregade Tlf. 136
 BAGERI & CONDITORI P. C. PETERSEN

Industrihotellet - Nyborg

anbefales
 GOD KAFFE S. K. Olsen
 RIMELIGE PRISER

C. Pommerencke

Nyborg Materialhandel
 Syge- og Børneplejeartikler
 Gummistrømper —
 Brokbandager

Hotel Royal

Koncert - Dans og
 Solistoptræden
 Gravholt

Odeense

AKTIESELSKABET
SKANDINAVISK GUMMI-COMPAGNI
REGNFRAKKER

Svendborg

Husk Svendborg Bryghus Øl